

Raasepori, Bergvik-Sandvik-Örnvik

Luontoselvitys 2016

Silvestris luontoselvitys oy
23.2.2017

Sisältö

1. Johdanto.....	3
2. Aineisto ja inventointimenetelmät	3
2.1. Elinympäristö- ja kasvistokartoitus	3
2.2. Linnustoselvitys	4
2.3. Lajien ja luontotyyppien suojelu.....	5
2.4. Raportissa käytetyt lyhenteet.....	5
3. Selvitysalue ja kuviot	6
4. Tulokset	27
4.1. Kasvit.....	27
4.2. Käävät.....	27
4.3. Linnut.....	27
4.4. Arvokkaat luontokohteet ja lajit.....	30
5. Johtopäätökset	31
6. Lähteet.....	32

Liite 1: Lajiluettelot (kasvit, käävät, linnut)

Liite 2: Kartta 2 - Kuviojako

Liite 3: Kartta 3 - Reviirikartta, linnut

Kansikuva: Harajuuri (Corallorhiza trifida) on varjoisissa korpimetsissä esiintyvä pieni lehtivihreätön kämmekkä. (JP)

Raportin kuvat © Jorma Pennanen (JP) ja Esko Vuorinen (EV)

Selvityksen laatija:

Silvestris luontoselvitys oy

(Esko Vuorinen, Jorma Pennanen & Sami Virta)

Heikinkatu 4

10300 Karjaa

gsm 050 538 0386

esko.vuorinen@silvestris.fi

1. Johdanto

Tämä luontoselvitys on tehty kaavoitustyön ja muun maankäytön suunnittelun pohjaksi.

Luontoselvityksen on laatinut luontokartoittajat Jorma Pennanen (kasvillisuus, sienet, luontotyytit), Sami Virta (linnusto) sekä Esko Vuorinen (kasvillisuus, luontotyytit, vastuu koko selvityksestä).

2. Aineisto ja inventointimenetelmät

Selvitysalueelta (kartta 1) tehtiin touko-heinäkuussa 2016 luontotyyppi- ja kasvistokartoitus sekä ja linnustoseelvitykset. Muuta lajistoa, kuten lahottajasieniä huomioitiin ja kirjattiin muistiinpanoihin maastotöiden aikana. Selvitysalueella koskeva perustieto koottiin Suomen ympäristökeskuksen Avoin Tieto -aineistoista.

Kartta 1. Selvitysalue sijaitsee Padvanniemen tyvellä Bromarvin kylän länsipuolella

2.1. Elinympäristö- ja kasvistokartoitus

Kasvillisuus- ja elinympäristökartoitus tehtiin kesä-heinäkuussa 2016 (16.6. ja 20.7.).

Maastossa havainnoitiin ensisijaisesti kasvillisuutta, mutta myös sieniä, lintuja sekä jonkin verran myös muuta eliöstöä. Havaittuun putkilokasvilajistoon sekä elinympäristöjen rakennepiirteisiin perustuen määriteltiin luontotyytit sekä arvioitiin niiden edustavuutta ja harvinaisuutta. Samalla arvioitiin kuviokohtaisesti alueiden soveltuvuutta eliöstölle, erityisesti direktiivilajeille. Luonnonarvojen perusteella arvioitiin myös alueiden soveltuvuutta erityyppiseen maankäyttöön.

Maastotyössä käytettiin karttaa 1:3000 ja GPS-paikanninta. Kuvioiden lopulliset rajat on piirretty kartan, ilmakuvien ja GPS-paikantimella määriteltyjen pisteiden avulla.

2.2. Linnustaselvitys

Linnustaselvitys tehtiin touko-kesäkuussa 2016. Selvitysalueen linnusto laskettiin Koskimiehen ja Väisäsen (1988) kuvaamaa kartoitusmenetelmää soveltaen. Alueen linnuston selvittämiseksi tehtiin kaksi kartoitusta sekä yöllinen kehrääjäkuuntelu. Kartoitusmenetelmäkartoitukset tehtiin 31.5. ja 10.6. Selvitysalueen läpikäyminen aloitettiin auringon nousun aikaan ja lopetettiin aamuyhdeksän tienoilla jolloin lintujen lauluaktiivisuus selvästi heikkenee.

Sää oli ensimmäisellä kartoituskerralla pilvetön ja tyyni. Lämpötila jo aamusta +15°. Sää oli jatkunut helteisenä useamman päivän ennen kartoitusta, mikä saattoi aavistuksen laskea lintujen lauluintoa. Toisessa laskennassa taivas oli täysin pilvessä, mutta tyynehdössä ja lämpimässä säässä linnut olivat hyvin äänessä.

Kartoitustyö suoritettiin kävelemällä selvitysalue kattavasti läpi, siten ettei yksikään metsäinen maastonkohta jäänyt 50 metriä kauemmaksi laskijasta. Kartoituksissa laskettiin kaikki lintulajit. Maastossa havainnot kirjattiin karttasuurennokselle (1:3000). Apuna lintujen sijoittamisessa kartalle käytettiin GPS-paikanninta (Garmin 64s). Molempien maastokäyntien havainnot yhdistettiin lajikartoille, joista tehtiin kullekin lajille reviiritulkinnat. Reviiriksi tulkittiin laulava koiras tai selkeä reviiriin tai pesintään viittaava havainto, kuten hautova, varoitteleva tai pesämateriaalia kantava lintu. Soidintavan koiraan ollessa kyseessä, tulkittiin reviiri pysyväksi, mikäli laji havaittiin laulavana lähes samalla paikalla molemmissa kartoituksissa.

Kehräjäkartoitus tehtiin 31.5. - 1.6. välisenä yönä. Sää oli lämmin ja tyyni. Selvitysalueen eteläpuolella poukkoileva huonokuntoinen metsätie kääntöpaikkoineen (150 metriä selvitysalueesta) käveltiin kahden kertaan verkkaalleen lävitse. Aika ajoin pysähdyttiin noin viideksi minuutiksi kuuntelemaan. Havaitut kehrääjät merkittiin GPS:n ja äänen etäisyyden perusteella karttapisteiksi (yhtäaikaishavainnot olivat tärkeitä yksilömäärän selvittämiseksi). Yksittäisten laulupisteiden perusteella tehtiin lopulliset reviirikartat.

Edellä kuvatulla tavalla saatiin kohtalaisen luotettava kuva alueen linnustosta. Aikaisten lajien kuten tikkojen, pöllöjen ja vesilintujen kartoittamiseksi olisi voitu tehdä vielä alkukeväinen pöllöjen kuuntelu ja huhtikuinen vesilintulaskenta. Toisaalta alue on suhteellisen pieni ja toisella kartoituskerralla tikkojen pesinnät olisivat paljastuneet poikasten kerjuuäänten perusteella. Myös vesilintujen poikueet olisivat jo olleet vesillä ja rantavyöhykkeen potentiaaliset koskeloiden pesimäpaikat käytiin tarkoin lävitse. Lisäksi kasvillisuus- ja elinympäristökartoitusten yhteydessä tarkkailtiin lintuja

2.3. Lajien ja luontotyyppien suojelu

Selvityksessä havainnoitiin luonnon monimuotoisuuden kannalta arvokkaita lajeja ja elinympäristöjä seuraavien kansallisen ja EU:n lainsäädännön ja direktiivien pohjalta:

- Luonnonsuojelulain (LSL) 29 §: n tarkoittamat suojellut luontotyypit
- Luonnonsuojelulain (LSL) 46 §:n tarkoittamat uhanalaiset lajit
- Luonnonsuojelulain (LSL) 47 §:n tarkoittamat erityisesti suojeltavat lajit
- Metsälain (ML) 10 §:n tarkoittamat erityisen tärkeät elinympäristöt
- Vesilain (VL) 2. luvun 11 §:n tarkoittamat kohteet
- Luontodirektiivin liitteiden II ja IV lajit

Elinympäristöjen uhanalaisuus on määritetty Suomen luontotyyppien uhanalaisuusarvioinnin (Raunio ym. 2008) mukaisesti.

Alueen soveltuvuutta metsien monimuotoisuuden toimintaohjelman (METSO) kohteeksi arvioitiin ympäristöministeriön tuoreiden kriteerien perusteella (Syrjänen ym. 2016).

Suomen kansainväliset vastuulajit ovat uhanalaisuusarvioinnin 2001 (Rassi ym.) mukaisia.

Lintujen uhanalaisluokitus on uhanalaisarvioinnin 2015 (Tiainen ym.) mukainen.

Muiden lajien uhanalaisuusluokitus on uhanalaisarvioinnin (Rassi ym. 2010) mukainen.

Lisäksi huomioitiin alueellisesti uhanalaiset lajit (Rassi ym. 2001 & Rassi ym. 2010).

2.4. Raportissa käytetyt lyhenteet

ML metsälaki

LSL luonnonsuojelulaki

VL vesilaki

EU-D1 EU:n lintudirektiivin (79/409/ETY) liitteessä 1 mainittu laji

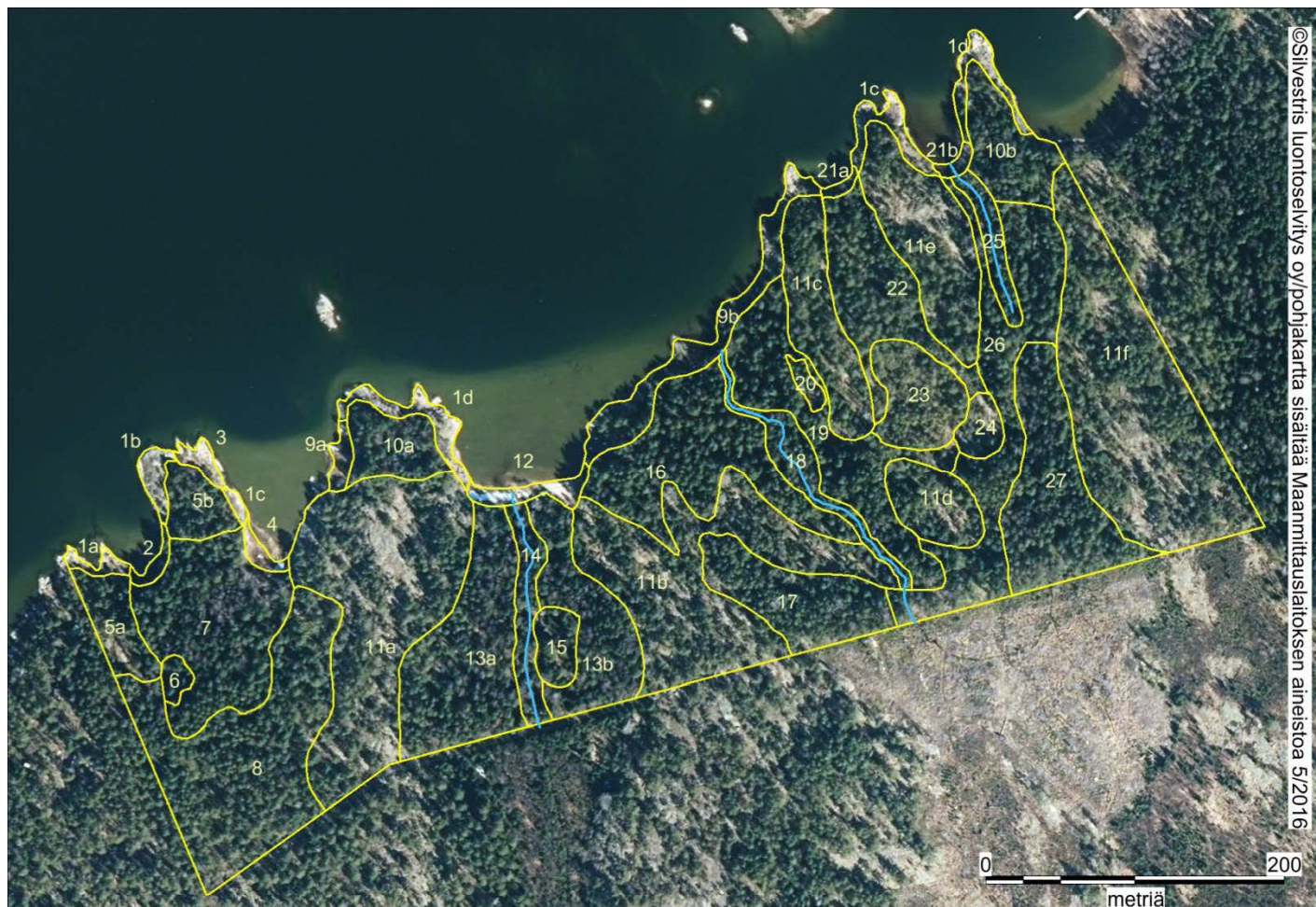
VU vaarantunut

NT silmälläpidettävä

RT alueellisesti uhanalainen(1b, lounainen rannikkomaa)

SV vastuulaji

3. Selvitysalue ja kuviot

Kartta 2. Kuviojako ilmakuva pohjalla (selvempi kartta on raportin liitteenä, liite 2)

Luontoselvityksen kohteena on kolmen tilan maa-alueet 710-537-1-78 Bergvik, 710-537-1-79 Sandvik ja 710-537-1-77 Örnvik Kalvdalin kylässä Raaseporin kunnassa n. 10 kilometriä Bromarvin taajamasta länteen. Selvitysalue rajautuu pohjoisessa meren rantaan, eteläpuolella sähkölinjaan. Itä- ja länsipuolella on loma-asuntokiinteistöjä.

Selvitysalue on rakentamaton. Ranta-alueella on karuja kalliisia niemiä ja hiekkaisia poukamia. Muu alue on pääosin sekapuustoista vartunutta kangasmetsää, kangasmetsäalueita jakavia kalliyselänteitä männiköineen sekä joitakin kosteikkoalueita.

Koko alueen luonnontila on varsin hyvä eikä jälkiä metsätalouden harjoittamisesta ole juuri näkyvissä. Alueen läpi kulkee länsi–itäsuuntainen polku.

Alue jaettiin 38 luontokuvioon, joista kustakin on lyhyt kuvaus sekä luonnonarvoihin perustuva arvotus. Arvoluokasta 2 ylöspäin sekä tarpeen mukaan on esitetty myös arvoluokan perustelut sekä suosituksia.

Arvoluokitus:

- 5 Kansallisesti arvokas. Ainutlaatuisen lajin esiintymä tai erittäin uhanalaisen lajin kansallisesti tärkeä esiintymä. Perustetut suojelualueet. Vaativat yleensä luonnonsuojelualan perustamista.
- 4 Maakunnallisesti arvokas. Uudellamaalla erityinen tai ainutlaatuinen elinympäristö tai uhanalaisen lajin tärkeä, elinvoimainen esiintymä. Luonnonarvojen säilyttäminen vaatii usein luonnonsuojelualan perustamista.
- 3 Paikallisesti erittäin arvokas. Kohde, jossa on erityisiä luonnonarvoja, uhanalaisen tai harvinaisen lajin esiintymä tai edustavan luontotyyppi, joka on erityisen hyvässä luonnontilassa. Luonnonarvojen säilyttäminen edellyttää usein jotain rajoituksia maankäyttöön.
- 2 Paikallisesti arvokas. Kohteessa on joitain luonnonarvoja, joiden säilyttäminen saattaa vaatia jonkinlaisia rajoituksia maankäyttöön.
- 1 Vähäiset luonnonarvot. Tavanomaista luontoa. Kyseessä voi olla myös kohde, jonka luonnonarvot ovat tuhoutuneet ja arvoluokitusta voidaan nostaa kun arvot ennallistuvat kohtuullisessa ajassa (n. 40–60 v). Ei rajoituksia alueen käyttöön.
- 0 Ei luonnonarvoja. Ympäristö on tuhoutunut.

Alue on Uudenmaan vahvistettujen maakuntakaavojen yhdistelmäkartassa 2014 (Uudenmaanliiton karttapalvelu) valkoista aluetta.

Alue ei sijaitse pohjavesialueella.

Alue kuuluu hemiboreaaliseen kasvillisuusvyöhykkeeseen (1b, hemiboreaallinen, Lounainen rannikkomaa).

Suunnittelualan laajuus on noin 18 hehtaaria.

Kuvio 1 Rantakalliot (kuviot 1a-g)

yht. 0,62 ha

Karuja, sileitä ja melko jyrkkiä rantakallioita, joiden raoissa esiintyy niukkaa, satunnaista kasvillisuutta, kuten rentohaarikkoa ja paikoin isomaksaruohoa.

Arvo: 1

Kuva 1. Rantakalliot ovat karuja ja lähes kasvittomia (kuvio 1f) (JP)

Kuvio 2 Rantaluhta

0,039 ha

Runsaslajinen pikkuluhta reunustaa hiekkapohjaista lahdenpohjukkaa 5-10 metriä leveänä kaistana. Lähellä rantaviivaa jäät ovat painaneet turpeen valliksi ja sille on kasvanut nuorta tervaleppävesakkoa. Vesakkovyön ja metsänreunan väliin jää sara- ja ruohovaltainen märkä niittykaista, jossa runsaita lajeja ovat rantaluhtalitukka, luhtakastikka, isosolmuvihvilä, peltopähkämö, terttu- ja ranta-alpi, rentukka, kurjenjalka ja mesiangervo.

Merenlahti on matala, hiekkapohjainen, mutta vesikasvillisuus on niukkaa. Luhtarannan tuntumassa kasvaa harvassa järviruokoa.

Arvo: 2

Perustelu: Runsaslajinen, alueen ainoa rehevä luhtaniitty.

Suositus: Jätetään luonnontilaan.

Kuvio 3 Rantaniitty

0,050 ha

Matalakasvuisen rantaniityn lajistoon kuuluvat mm. isorantasappi, kallioruoholaukka, hina, meriluikka, punanata, merirannikki, suolavihvilä, käärmeenkieli, rantapiharatamo, meriratamo, matalanurmikka, nyylähaarikko, keltamaksaruoho, merivirmajuuri ja pikkuaho-
orvokki.

Niityn kuivempiin osiin on kasvanut nuorta mäntytaimikkoa ja tervaleppää.

Kasvillisuus on pysynyt matalana hanhien laidunnuksen ansiosta.

Arvo: 2

Perustelut:

- Rungas, edustava lajisto.
- Silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi (Itämeren kasvipeitteiset moreeni-, kivikko- ja lohkarerannat).

Suositus: Jätetään luonnontilaan.

Kuva 2. Rungaslajinen pieni rantaniitty (kuvio 3) on hanhien suosima laidun. Etualalla kuvion 1b kallioita. (EV)

Kuvio 4 Poukama

0,040 ha

Rantakallioiden ja karikkeisen hiekkarannan reunustama lahti. Vesi-rajassa kasvaa ruovikkoa. Hiekkarannan ja kallioiden takaosissa esiintyy vaatimatonta merenrantakasvillisuutta kuten pietaryrttiä, hiirenvirnaa ja poimuhierakkaa.

Arvo: 1

Suositus: Poukamaa ei ruopata. Matala hiekkainen lahti ruovikkoineen on tärkeä elinympäristö kalanpoikasille.

Kuva 3. Matalassa poukamassa (kuvio 4) kasvaa järviruokoa ja sinikaislaa (JP).

Kuvio 5 Metsäisiä kallioita (5a ja 5b)

5a: 0,23 ha, 5b: 0,19 ha

Rantakallioiden päällysmetsät ovat karuja ja väljäpuustoisia, koostuvat eri-ikäisistä männyistä. Aluskasvillisuutena vallitsee variksenmarja, mustikka ja puolukka. Kuollutta puuainesta on vähän.

Kuviolle 5a osunut myrskytuuli on kaatanut puustoa kallion päältä ja laidoilta.

Arvo: 1

Suositus: Myrskyt tuottavat metsiin lisää biologisesti arvokasta luonnonlahopuuta. Pienialaisen tuulenskaatoalueen puut voisi jättää aloilleen ja korjaamatta.

Kuvio 6 Kausikostea aukea

0,050 ha

Pieni, kosteapohjainen ja ruohoinen aukio metsän keskellä rannan tuntumassa. Kuvion lajistoa ovat mm. rätvänä, hina, hirssisara, rantalampi, rantaminttu ja lännenhernesara.

Arvo:2

Perustelut:

- Monimuotoisuuskohte. Omaleimainen, muusta ympäristöstä erottuva luontotyyppi.
- Alueellisesti uhanalaisen (RT) lännenhernesaran elinympäristö.

Suositus: Jätetään kehittymään luonnontilaisena. Kuvion läheisyyteen ei kohdisteta rakentamista.

Kuva 4. Kausikostealla kentällä (kuvio 6) kasvaa mm. lännenhernesara. Alueen ympärillä on runsaasti myrskyn kaatamia puita. (JP)

Kuvio 7 Lehtomainen sekametsä

0,93 ha

Rantaelinympäristöihin ja eteläosan rinteeseen vaihtuva kuusivaltainen sekametsä. Puusto on luontaisesti syntynyt. Rannan lähellä latvusto on sulkeutunutta ja aluskasvillisuus niukkaa. Kenttäkerroksen kasvillisuutta ovat mm. käenkaali ja oravanmarja, paikoin myös sini-vuokko.

Tuoretta kuusilahopuuta on paikoittain runsaasti mm. itseharvenemisen ja alueelle osuneen pienialaisen tuulituhon vuoksi.

Arvo: 2

Perustelut:

- Lahopuu nostaa kuvion arvoa. Metsätalouden tai muun ihmistoiminnan jälkiä ei ole näkyvissä.
- Vaarantuneeksi luokitellun töyhtötiaisen pesä

Suositus: Alueen hyvä luonnontila huomioidaan suunnittelussa. Mahdollisimman suuri osa kuviosta säästetään alueena, josta tuulen kaatamia puita ei korjata pois.

Kuva 5. Kuviolla 7 sijaitsee pienehkö myrskytuhoalue (JP).

Kuvio 8 Mustikkatyypin (MT) sekametsä

1,36 ha

Varttunut mäntyvaltainen sekametsä, jossa mäntyjen alla kasvaa kuu-sialikasvos. Kenttäkerros on pääasiassa runsasta mustikkavarvikkoa, jossa esiintyy niukasti muuta metsäkasvillisuutta. Vanhoja metsiä suosiva kämmekekälaji yövilkka on kuviolla tavallinen. Pohjakerroksen valtalajina on seinäsammal.

Lahopuuta esiintyy kohtalaisesti pystykeloina ja maapuina.

Arvo: 2

Perustelu:

- Monipuolinen lahopuu sekä hyvä luonnontila nostavat kuvion arvoa.

Suositus: Metsän voisi antaa kehittyä luonnontilaisena.

Kuva 6. Kangasmetsän (kuvio 8) luonnontila on hyvä. Mm. männyn pystykeloja sekä maapuita on kohtalaisesti. (JP)

Kuvio 9 Kivikko- ja soraikkorannat (kuviot 9a ja 9b)

yhteensä 0,20 ha

Rannoilla vuorottelevat kasvipeitteiset soraikot ja kivikot sekä pienet kalliot. Lajisto koostuu tavanomaisista merenrantalajeista. Kuviolla 9a on ruovikoitunutta, heinävaltaista rantaniittyä. Kuviolla 9b on kallioiden väliköissä myös pieniä vähäkasvisia sorapoukamia.

Arvo: 1

Kuva 7. Vaihtelevaa, mutta kasvillisuudeltaan tavanomaista rantaa (kuvio 9b). (EV)

Kuvio 10 Rantamänniköt (kuviot 10 a ja 10b)

10a: 0,27 ha, 10b: 0,36 ha

Kallioselänteiden ja rantakallioiden välisiä mäntymetsiä. Harvahko mäntypuusto on varttunutta, kuviolla 10b nuorempaa. Aluskasvillisuuden valtalajina on mustikka. Lahopuita on joitakin.

Arvo: 1

Kuvio 11 Kalliot ja kalliomänniköt (kuviot 11a-f)

6,03 ha

Pohjois-etelä-suuntaisia kumpuilevia kallioselänteitä, jossa avokalliokumpareiden välissä kasvaa käkkyräistä männikköä. Kallioiden päällä kasvaa pääasiassa poronjäkäliä ja metsälauhaa. Väliköissä esiintyy kangasmetsävarvikkoa jossa kasvaa mustikkaa, puolukkaa ja kannervaa. Rannanläheisiltä kallioilta avautuu näkymiä merelle.

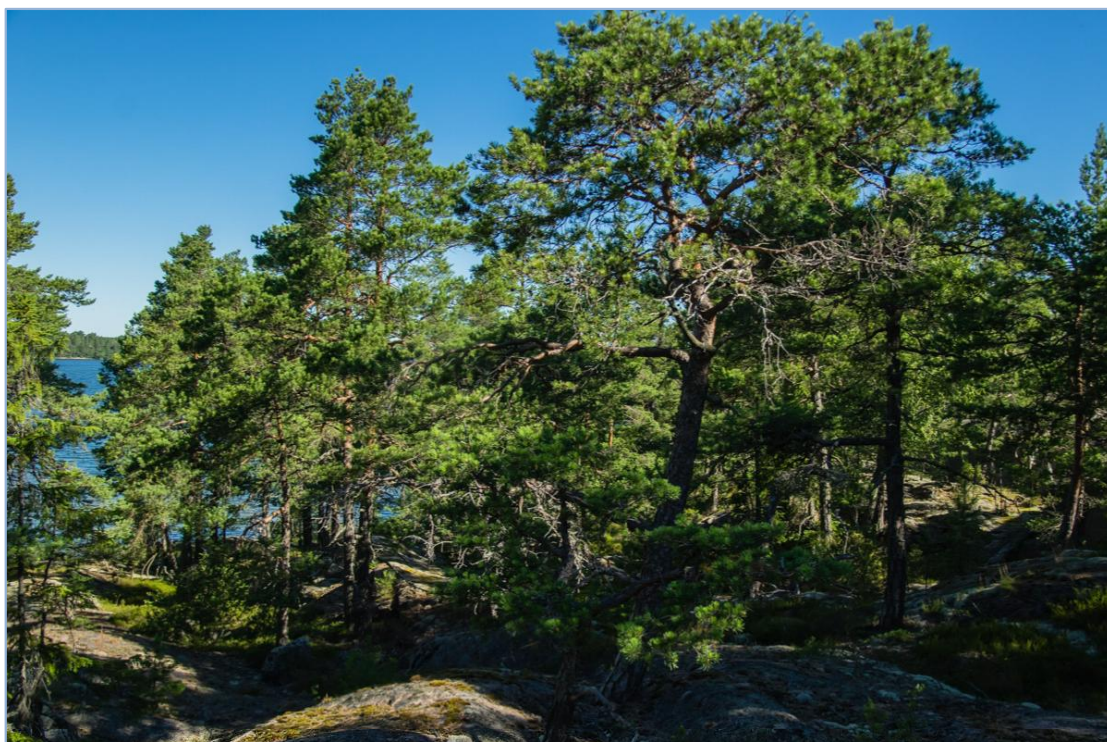
Kalliot ovat kulumattomia ja luonnontilaisia. Mäntylahopuuta esiintyy maapuukeloina paikoin.

Arvo: 3 (11b), 2 (muut kuviot)

Perustelut:

- Kallioiden harvapuustoisten lakialueiden voidaan tulkita edustavan metsälain tarkoittamaa erityisen tärkeää elinympäristöä (Metsälaki 10 §).
- Kuviolla 11b oli kesällä 2016 kehrääjä-reviiri

Suositus: Kalliot ja kalliomänniköt jätetään luonnontilaan.

Kuva 8. Rannan läheistä kumpuilevaa kalliomaastoa ja kallioväliköiden männikköä kuviolla 11a. (JP)

Kuvio 12 Hiekkaranta

0,10 ha

Lähes kasviton merenrantahietikko. Metsän reunassa esiintyy jonkin verran niitty- ja ryönävallikasvillisuutta kuten isomaltsaa, sarjakelta-noa, syysmaitiaista, isorölliä, peltopähkämöä ja hietakastikkaa.

Hiekkarannan keskelle laskee metsästä noro.

Lahti on laajalti varsin matala, alle metrin syvä. Vesikasvillisuus on kuitenkin niukkaa ja harvaa, lajeina tähkä-ärviä ja pikkuhaura.

Arvo: 2

Perustelu:

- Ranta on karuudestaan huolimatta luonnontilainen ja kulumatton.
- Rannalle laskeva noro nostaa arvoa
- Erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi: Itämeren hiekkarannat

Suositus: Ranta-alueelle ei rakenneta

Kuva 9. Hiekkarannan (kuvio 12) kasvillisuus on niukkaa. Metsästä mereen laskee hiekkarannan poikki noro. (JP)

Kuvio 13 Lehtomainen sekametsä (kuviot 13a ja 13b)

1,42 ha

Kallioselänteiden välinen kosteapohjainen kuusivaltainen sekametsä. Kuvioita jakaa luonnontilaisen kaltainen rantahietikolle päättyvä noro (kuvio14). Kuvion muuta puustoa ovat tervaleppä, koivu sekä mänty. Aluskasvillisuus on varsinkin rannan läheisyydessä niukkaa. Pohjakerroksen sammalia ovat seinä- ja sulkasammal. Muuta kasvillisuutta ovat mm. mustikka, käenkaali ja oravanmarja.

Monipuolista koivu- ja tervaleppälahopuuta on runsaasti, kokonaisia järeitä kuusimaapuita joitakin.

Arvo: 2

Perustelu:

- Kuviot ovat osa noron ympäristön ekologista kokonaisuutta.
- Runsas lahopuusto ja lahopuujatkumo nostavat arvoa.

Suositus: Voitaisiin jättää kehittymään luonnontilaisena.

Kuvio 14 Noro ja noronvarsi

0,23 ha

Rantahietikon läpi mereen laskeva noro. Uoma on eteläosastaan kairattu, mutta on palautunut luonnontilaisen kaltaiseksi. Lähellä merta noro ympäristöineen on luonnontilainen. Uoma saa alkunsa alueen ulkopuoliselta kosteikolta.

Noron ja sen liepeiden kasvillisuutta ovat mm. hiirenporras, korpiimarre, jänönsalaatti, ranta-alpi, ojaleinikki ja harajuuri (RT).

Arvo: 3

Perustelu:

- Vesilain (VL) 2. luvun 11 §:n tarkoittamat kohde: luonnontilainen noro. Noron luonnontilan vaarantaminen on laissa kielletty.
- Metsälain (ML) 10 §:n tarkoittama erityisen tärkeät elinympäristö: noron lähiympäristö.
- Alueellisesti uhanalaisen (RT) kämmekkälajin elinympäristö.

Suositus: Noro lähiympäristöineen jätetään luonnontilaan. Lahopuustoiset kuviot 13 a, 13b sekä 15 jätetään mm. noron pienilmastoa suojaaviksi vyöhykkeiksi.

Kuva 10. Kuvion 14 noro on vesilain tarkoittama kohde. Noron päällä ja ympäristössä on runsaasti lahoppuuta. (JP)

Kuvio 15 Metsäinen kallio

0,14 ha

Noron (kuvio 14) lähiympäristöön kuuluva pieni puustoinen kalliokohouma. Kalliolla kasvaa kuusia ja mäntyjä, joita on myös lahoppuina. Aluskasvillisuus on mustikkavarvikkoa.

Arvo: 2

Perustelu:

- Osa norouoman välittömän lähiympäristön ekologista kokonaisuutta.

Suositus: Jätetään kehittymään luonnontilaan.

Kuvio 16 Mäntyvaltainen sekametsä

0,96 ha

Varttunutta ja osin vanhaakin mäntysekametsää, jossa kasvaa männyn lisäksi alikasvoskuusia ja koivuja. Kenttäkerros on tiheää, vähälajista varvikkoa. Mustikan lisäksi kasvillisuutta ovat mm. metsälauha ja monin paikoin yövilkka.

Kuvio rajautuu itäosastaan noroon.

Arvo: 1

Suositus: Mahdollisessa rakentamisessa pyritään jättämään suojavyöhyke kuvion 18 noroa vasten.

Kuva 11. Rannan läheistä mustikkatyypin (MT) kangasmetsää kuviolla 16. Osa männystä on kilpikaarnaisia. (JP)

Kuvio 17 Mustikkatyypin sekametsä

0,53 ha

Kosteapohjaista sekametsää. Koivun ja havupuiden lisäksi kuviolla on joitakin isoja haapoja.

Arvo: 1

Kuvio 18 Noro ja noron varsi

0,25 ha

Yläosasta kaivettu, mereen laskeva uoma. Noro saa alkunsa selvitysalueen ulkopuolelle ulottuvalta kosteikolta. Rannan tuntumassa uoma on luonnontilainen, muilta osin luonnontilaisen kaltainen. Rajauksen ulkopuolelle jää kaivettu osuus ennen alueen rajaa ja eteläpuolista hakkuualueetta. Noron lähiympäristö on soistunutta kangasmetsää. Norouoman kasvillisuutta ovat mm. ojasorsimo ja ojaleinikki.

Arvo: 2

Perustelu:

- Vesilain (VL) 2. luvun 11 §:n tarkoittamat kohde: luonnontilainen noro. Noron luonnontilan vaarantaminen on laissa kielletty.
- Metsälain (ML) 10 §:n tarkoittama erityisen tärkeä elinympäristö: noron lähiympäristö

Suositus: Jätetään luonnontilaan.

Kuvio 19 Sekametsä

0,77 ha

Kuvion 16 kaltainen alue, jossa puusto on rannan tuntumassa mäntyvaltaista. Sekapuustoisuus lisääntyy selvitysalueen eteläraijauksen tuntumassa.

Arvo: 2

Perustelu:

- Kuvio rajautuu arvokkaisiin kosteikkoelinympäristöihin (kuviot 18, 23 ja 20).

Suositus: Jotta lähistön kosteikkoalueiden vesitalous tai pienilmasto ei häiriintyisi, näihin kosteikkoihin rajautuviin osiin kuviota ei tulisi ulottaa metsätaloustoimia. Mahdollinen rakentaminen on suositeltavaa sijoittaa lähelle rantaa.

Kuvio 20 Sarakorpi

0,043 ha

Pienialainen luhtainen korpialue, jonka valtalajina on luhtasara. Korpi saa vetensä valuntana yläpuoliselta rämealueelta (kuvio 23). Korpialueelta vedet jatkavat edelleen piilopurona merta kohti. Pohjakerroksessa kasvaa pääasiassa happrarahkasammalta. Muuta lajistoa on mm. ojasorsimo.

Arvo: 2

Perustelu:

- Kuvio ei ole luontotyyppinä kovin edustava, mikä laskee arvoa.
- Sarakorpi on Etelä-Suomessa vaarantunut (VU) luontotyyppi.

Suositus: Jätetään luonnontilaan.

Kuva 12. Märässä korpilaukussa (kuvio 20) kasvavat mm. luhtasara ja ojasorsimo. (JP)

Kuvio 21 Somerikko/hiekkarannat (kuviot 21a ja 21b)

21a: 0,020 ha, 21b: 0,029 ha

Kallioiden reunustaman lahden pohjukkojen hiekka-sorarantoja. Kuviolla 21 a kasvaa kookas, leveälatvainen tervaleppä, joka varjostaa noin puolta rannasta. Kuviolla 21b kasvaa niukasti järviruokoa rantavedessä (kuva 13). Muuten kasvillisuus rannalla ja matalassa rantavedessä on hyvin vähäistä.

Arvo: 1

Kuva 13. Rantojen kasvillisuus on enimmäkseen niukkaa (kuvio 21b). (JP)

Kuvio 22 Mäntykangas

0,59 ha

Mäntyvaltainen rannan läheinen kangasmetsä, joka rajautuu eteläosastaan suohon (kuvio 23). Kenttäkerroksessa kasvaa pääasiassa mustikkaa.

Arvo: 1

Kuvio 23 Tupasvillaräme

0,36 ha

Luonnontilainen pieni suo, jossa kenttäkerroksen valtalaji on tupasvilla. Puustona on pääasiassa kitukasvuista mäntyä, seassa kasvaa joitakin koivuja. Suon isovarpuisilla reunamilla kasvaa mm. suopursua ja juolukkaa. Muuta lajistoa ovat mm. jousivihvilä, virpapaju, tähtisara ja pullosara.

Arvo: 2

Perustelu:

- Metsälain (ML) 10 §:n tarkoittamat erityisen tärkeä elinympäristö: vähäpuustoinen suo.
- Etelä-Suomessa tupasvillarämeet ovat silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi.

Suositus: Jätetään luonnontilaan.

Kuva 14. Rämeen (kuvio 23) valtalaji on tupasvilla. (JP)

Kuvio 24 Kallio

0,10 ha

Vaatimaton suon laiteen kallioalue, jossa jonkin verran mäntypuustoa.

Arvo: 1

Kuvio 25 Noro ja noron varsi

0,15 ha

Eteläpuolen ojitetusta kosteikosta (kuvio 27) mereen laskeva uoma. Rajaus koskee osuuden luonnontilaista osaa. Noron lähiympäristössä on soistunutta kangasmetsää, kohtalaisesti lahoppua sekä isoja haapoja.

Arvo: 2

Perustelu:

- Vesilain (VL) 2. luvun 11 §:n tarkoittamat kohde: luonnontilainen noro. Noron luonnontilan vaarantaminen on laissa kielletty.
- Metsälain (ML) 10 §:n tarkoittama erityisen tärkeät elinympäristö: noron lähiympäristö

Suositus: Noro lähiympäristöineen jätetään kehittymään luonnontilaisena.

Kuva 15. Noro (kuvio 25) on ajoittain lähes vedetön. (JP)

Kuvio 26 Soistunut kangasmetsä

0,98 ha

Kuusivaltaista ja soistuvaa vanhan ojituksen ja noron ympäristön kangasmetsää. Kasvilajit ovat tavanomaisia metsäkasveja. Kuusi- ja koivulahopuuta on paikoin kohtalaisesti.

Arvo: 2

Perustelu:

- Kuvio rajautuu arvokkaihin kosteikkoelinympäristöihin (kuviot 25 ja 27).
- Vaarantuneeksi luokitellun töyhtötiaisen pesä.

Suositus: Jotta lähistön kosteikkoalueiden vesitalous tai pienilmasto ei häiriintyisi, näihin kosteikkoihin rajautuviin osiin kuviota ei tulisi ulottaa metsätaloustoimia.

Kuvio 27 Kangaskorpi

0,80 ha

Mustikkakorpi (MKgK) on selvitysalueella luonnontilaisen kaltaista, mutta jatkuu etelään selvitysalueen ulkopuolelle ja on siellä avohakattu. Korpialueella on vanha, umpeutuva ojasto.

Korven pohjaa peittävät korpikarhun- ja korpirahkasammal. Kenttäkerroksessa kasvaa pääasiassa mustikkaa sekä ojituksen laitamilla mm. harmaasaraa. Puusto on valtaosin varttunutta kuusta ja koivua. Koivu- ja kuusia on sortunut maapuiksi märimpään kohtaan runsaasti.

Arvo: 2

Perustelu:

- Kangaskorpi on Etelä-Suomessa vaarantunut (VU) luontotyyppi.
- Lahopuuta on runsaasti, mikä kohottaa alueen arvoa.

Suositus: Jätetään kehittymään luonnontilaan.

Kuva 16. Korpeen (kuvio 27) on muodostunut runsaasti lahoppuuta. (JP)

4. Tulokset

4.1. Kasvit

Selvitysalueella tavattiin 160 putkilokasvilajia (liite 1). Lajisto koostuu melko tavanomaisista merenranta- ja kangasmetsäkasveista.

Selvitysalueen huomionarvoisimmat putkilokasvit ovat:

- Vaarantunut (VU) keltamatara (*Galium verum*) esiintyy harvalukuisena rantabiotooppien yläosissa (mm. kuvat 1 ja 3).
- Silmälläpidettävä (NT) jäkki (*Nardus stricta*) kalliolla polun reunassa (kuvio 11c). Kasvia havaittiin 1 tupas.
- Alueellisesti uhanalainen (RT) lännenhernesara (*Carex demissa*) kuviolla 6.
- Alueellisesti uhanalainen (RT) harajuuri (*Corallorhiza trifida*) noron reunassa kuviolla 14.
- Vanhan metsän indikaattorilaji yövilkka (*Goodyera repens*) on kangasmetsäkuviolla runsas.

4.2. Käävät

Monipuolista lahoppua esiintyy metsäisillä kuviolla paikoittain runsaasti. Lahoppuilla esiintyviä sekä maastossa tunnistettavia, lähinnä monivuotisia kääpiä kirjattiin ylös kesän kasvillisuus- ja luontotyyppiselvityksen aikana. Useimpien lahottajasienten itiöemätuotanto painottuu syksyyn, joten systemaattista kääpäselvitystä ei tehty.

Selvitysalueella tavattiin 21 kääpälajia (liite 1). Kaikki lajit ruostekääpää (*Phellinus ferrugineofuscus*, RT, IND) ja männynkääpää (*Phellinus pini*, IND) lukuun ottamatta ovat metsissämme tavallisia lajeja. Ruostekääpää löydettiin kuusimaapuulta kuvion 11b kallion alarinteestä. Ruostekääpää sekä männynkääpää indikoivat alueen metsien pitkään jatkunutta häiriötöntä jaksoa ja siten kohonneita luontoarvoja.

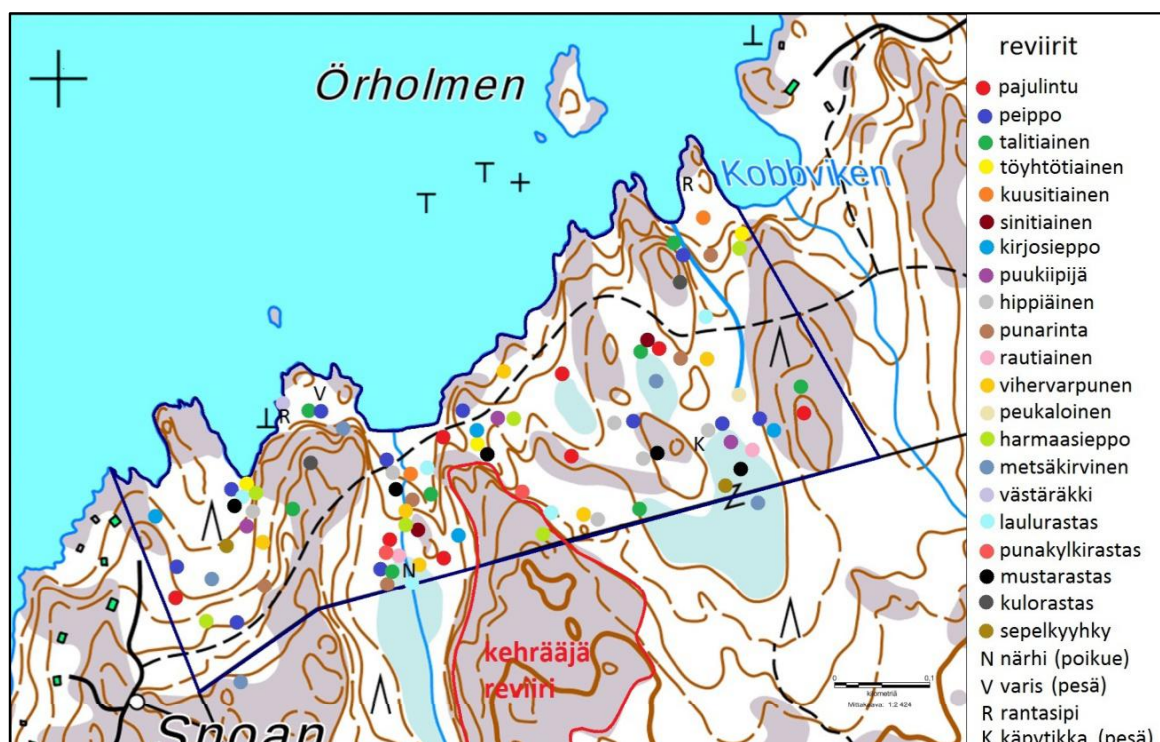
Oikeaan vuodenaikaan tehdyssä kohdennetussa inventoinnissa indikaattorilajeja sekä uhanalaisia kääväkaslajeja löytyisi lahoppuustoisilta kuviolta todennäköisesti lisää.

4.3. Linnut

Selvitysalueella havaittiin 43 lintulajia, joista 40 pesivänä tai alueella säännöllisesti vierailevana. Alueen luonnontilaisuudesta kertoo se että linnustosta merkittävä osa on kolopesijöitä, vaikkei alueella havaittu ripustettuja pönttöjä. Notkojen vanhat sekapuustoiset kuusikot sisältävät runsaasti koivupötkelöitä, myrskyn katkomia puita sekä muutamia käpytikan kovertamia haapoja pesäpuiksi. Kulorastas ja kehrääjä taas sopivat hyvin alueen kuiville ja kallioisille mäntykankaille.

Vaikeammin tulkittavia olivat lajit, joilla on hyvin laaja reviiri. Lehtokurppa soidinsi osittain alueen yllä ja heinäSORSA-pari havaittiin alueen rannalla. Molemmat lajit pesivät alueella. Käksi kukkui alueen kalliomännnyissä säännöllisesti, mutta yhtä säännöllisesti alueen eteläpuolella. Myös isokäpylintu-poikue havaittiin kalliomännikössä, mutta käpylintupoikueet kiertelevät laajalti. Metsäviklo-reviiri sijaitsi Kobbvikenin ympäristössä alueen itärajalla mutta pesinee alueen itäpuolella. Merilokki, kalalokki ja kyhmyjoutsen pesivät lähisaarilla ja luodoilla vierailen aika-ajoin alueen rannoilla. Myös uuttukyyhky ja korppi havaittiin alueella mutta ainakin uuttukyyhky pesii alueen ulkopuolella hakkuuaukean vanhassa palokärjenkolossa.

Alueen yleisimmät lajit olivat peippo (11 reviiriä), pajulintu (8), talitiainen (7), vihervarpunen (6), hippiäinen (6), punarinta (5), harmaasieppo (5), laulurastas (5) ja mustarastas (5). Kaikki edellä mainitut ovat yleisiä metsälintuja. Harvalukuisimpia yleisiä lajeja olivat herne- ja mustapääkerttu, leppälintu ja keltasirkku. Lajit lauloivat alueen rajalla mutta reviirien painopiste oli alueen ulkopuolella. Kulttuur- tai avoimien elinympäristön lajeja ei selvitysalueella havaittu. Uhanalaisista lajeista alueella havaittiin töyhtötiainen, EU:n lintudirektiivin lajeista kehrääjä ja palokärki. Suomen erityisvastuulajeista havaittiin rantasipi, isokäpylintu sekä leppälintu.

Kartta 3. Selvitysalueen lintureviirit (kartta myös liitteenä – liite 3)

Arvokkaat lajit

Arvokkaiksi lajeiksi luokitellaan EU:n lintudirektiivin I liitteessä ja/tai uhanalaisuus-luokituksessa mainitut lintulajit, alueellisesti uhanalaisiksi luokitellut lajit sekä suomen kansainväliset vastuulajit. Vastuulajeilla tarkoitetaan lajeja joiden Euroopan kannasta yli 15 % pesii Suomessa.

Töyhtötiainen *Lophophanes cristatus* VU

Laji luokiteltiin vielä edellisessä uhanalaisuusluokituksessa (2010) elinvoimaiseksi (LC). Vanhojen metsien ja lahoppuun vähenemisen vuoksi laji on kuitenkin voimakkaasti taantunut ja luokitellaan nykyisin vaarantuneeksi. Laji suosii karuja mäntykankaita joilta löytyy sopivia pötkelöitä pesäpuiksi. Selvitysalueella havaittiin peräti kolme reviiriä joista kahdelta löytyi pesä. Pesäkoloista toinen oli koverrettuna leppäpötkelöön lähelle rantaa (kuvio 7). Toinen pesistä sijaitsi selvitysalueen itälaidalla lahon koivun luonnonkolossa vain puolen metrin korkeudella (kuvio 26). Kolmas reviiri sijaitsi keskellä selvitysalueetta kuvioilla 16 ja 11b.

Selvitysalueen mosaiikkimainen kalliomänniköiden ja painanteiden vuorottelu, lähes koskemattomat metsät joissa kasvaa kuusen lisäksi runsaasti lehtipuita, sekä runsas pystylahoppuiden määrä muodostavat lajille erinomaisen elinympäristön.

Isokäpylintu *Loxia pytyopsittacus* SV

Ensimmäisessä kartoituksessa havaittiin kaksi yksittäistä kiertelevää lintua. Toisessa kartoituksessa nähtiin poikue alueen keskiosan kalliomännnyissä (kuvio 11b). Isokäpylintu saattaa pesiä alueella. Pesimäalueet vaihtelevat huomattavasti vuotuisen männyn siemensadon mukaan.

Leppälintu *Phoenicurus phoenicurus* SV

Laji on Suomessa yleinen pesimälaji etenkin pohjoiseen päin mentäessä. Selvitysalueen itälaidalla havaittiin laulava koiras. Reviirin painopiste oli kuitenkin alueen ulkopuolella.

Rantasipi *Actitis hypoleucos* SV

Rantasipi on Suomessa yleinen karujen kalliorantojen kahlaajalaji. Euroopan kannasta Suomessa pesii kuitenkin 30 - 45 %. Selvitysalueella havaittiin kaksi reviiriä (kuviot 9a ja 1h).

Palokärki *Dryocopus martius* EU-D1

Pesii selvitysalueen etelä/kaakkoispuolella, laajan hakkuuaukean laidalla. Palokärjen kutsuääntä ja naputusta kuului jatkuvasti molemmilla kartoituskerroilla. Selvitysalueen vanhat, runsaasti lahoppuuta sisältävät metsät lienevät ensisijaisena ravinnonhakukohteena.

Kehräätä *Caprimulgus europaeus* EU-D1

Kalvdalin kylän kallioilla havaittiin peräti kolme soidintavaa kehräätä. Kallioketju alkaa etelässä Kvarnträsketiltä ja jatkuu pohjoiseen selvitysalueen rajoille. Kaksi reviereistä on selvästi selvitysalueen eteläpuolella mutta pohjoisin ylittää osittain selvitysalueen keskivaiheille (kuvio 11b, rajausta kartassa 3). Lajille on tyypillistä että revieri on suhteellisen laaja ja yön aikana kierretään revierin parhailla laulupaikoilla josta ääni kantautuu mahdollisimman kauas.

4.4. Arvokkaat luontokohteet ja lajit

Erityisesti suojeltavat lajit

Selvitysalueelta ei havaittu luonnonsuojelulain § 47:n mukaisia erityisesti suojeltavia lajeja.

Ympäristölakien suojaamat elinympäristöt

Metsälain (§ 10) tarkoittamaksi erityisen tärkeäksi elinympäristöksi voidaan tulkita:

- Kuvioiden 14, 18 ja 25 noron varret (norojen välittömät lähiympäristöt).
- Kuvioiden 11a–11f kallioalueiden harvapuustoiset osat (kalliot, kivikot ja louhikot).
- Kuvion 23 tupasvillaräme (vähäpuustoiset suot).

Suunnittelualueella esiintyviä vesilakikohteita (vesilaki 2. luku 11§) ovat:

- Kuvioiden 14, 18 ja 25 norot

Alueella ei esiinny luonnonsuojelulain § 29 mukaisia suojeltuja luontotyyppiejä.

Uhanalaiset luontotyypit

Alueella esiintyvät uhanalaisia tai silmälläpidettäviä luontotyyppiejä ovat (Raunio ym. 2008):

- Erittäin uhanalainen (EN) luontotyyppi (Itämeren hiekkarannat) kuviolla 12.
- Vaarantunut (VU) luontotyyppi (sarakorpi) kuviolla 20.
- Vaarantunut (VU) luontotyyppi (kangaskorpi) kuviolla 27.
- Silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi (Itämeren kasvipeitteiset moreeni-, kivikko- ja lohkarerannat) kuviolla 3
- Silmälläpidettävä (NT) luontotyyppi (tupasvillaräme) kuviolla 23.

5. Johtopäätökset

Selvitysalue muodostaa luonnonoloiltaan ehyen ja monipuolisen kokonaisuuden, jossa luontoarvot ovat suuret. Rakentamatonta merenrantaa sekä rantaluontoon kytkeytyviä luonnontilaisia maa-alueita on rannikolla jäljellä enää vähän.

Maankäytön suunnittelussa huomioitavia luontotyyppi-arvokohteita esiintyy alueella useita. Osa on ympäristölakien suojaamia.

Paikallisesti arvokkaita luontokuvioita rajattiin 23. Näiden kuvioiden alueesta olisi luonnonsuojelusyistä suositeltavaa rajata osa alueeksi, jonne ei kohdisteta rakentamista tai metsätaloustoimia. Suojelurajaukseen olisi hyvä ottaa ensisijaisesti alueita, jotka rajautuvat arvokkaisiin kuvioihin 11b ja 14 sekä.

Paikallisesti erittäin arvokkaita kaksi (ks. arvoalueet, kartta 4/liite 4). Näille kuvioille ei tulisi suunnitella rakentamista eikä metsätaloustoimia.

Lopuillakin vähempiarvoisilla kuvioilla tulisi huolellisesti huomioida ympäröivien kuvioiden luontoarvot.

Alue täyttää kokonaisuutena METSO- ohjelman valintakriteerit, joka tuo vaihtoehtoisen tavan tarkastella ja suunnitella alueen käyttöä. Siinä tauksessa, jos aluetta ei rakennettaisi, alue olisi mahdollista suojella METSO-kohteena osittain tai jopa kokonaisuudessaan.

6. Lähteet

Elektroniset lähteet

- Alueellisesti uhanalaisista lajeista: Linnut alueellisesti uhanalaiset 2010. Saatavilla: http://www.ymparisto.fi/fi-FI/Luonto/Lajit/Uhanalaiset_lajit/Suomen_lajien_punainen_lista_2010/Alueellisesti_uhanalaisista_lajeista [Aineisto ladattu 28.7.2014]
- Geologiset aineistot. Geologian tutkimuskeskus 2011. la: <http://geomaps2.gtk.fi/geo/>
- Lampinen, R., Lahti, T. & Heikkinen, M. 2012: Kasviatlas 2013 – Helsingin yliopisto, Luonnontieteellinen keskusmuseo, Helsinki. Levinneisyyskartat osoitteessa <http://www.luomus.fi/kasviatlas>
- Raunio, A., Schulman, A. & Kontula, T. (toim.) 2008. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus. Osat 1 ja 2. Suomen ympäristökeskus (SYKE), Suomen ympäristö 8/2008. la: <http://www.ymparisto.fi/default.asp?contentid=282258&lan=fi&clan=fi>. [Aineisto ladattu 24.7.2010].
- Suomen lajitietokeskus. Luonnontieteellinen keskusmuseo. la: <http://ws.luomus.fi/lajitietokeskus/?locale=fi>.
- Suomen lintuatlas 2010. Saatavilla: <http://atlas3.lintuatlas.fi/tulokset/lajit> Vastuulajeista: Suomen kansainväliset vastuulajit. Saatavilla http://www.ymparisto.fi/fi-FI/Luonto/Lajit/Uhanalaiset_lajit/Kansainvaliset_vastuulajit [päivitetty aineisto ladattu 28.7.2014].
- Suomen lintujen uhanalaisuus 2015. la: <https://helda.helsinki.fi/handle/10138/159435>
- Suomen ympäristökeskuksen (SYKE) Avoin tieto-palvelu. la: http://www.syke.fi/fi-FI/Avoin_tieto/Karttapalvelut
- Syrjänen, K., Hakalisto, S., Mikkola J., Musta, I., Nissinen, M., Savolainen, R., Seppälä, J., Seppälä, M., Siitonen, J., & Valkeapää, A. 2016: Monimuotoisuudelle arvokkaiden metsäympäristöjen tunnistaminen. METSO -ohjelman luonnontieteelliset perusteet 2016–2025. Ympäristöministeriön raportteja 17/2016. la: <http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/handle/10024/74890>

Painetut lähteet

- Hotanen, J-P., Nousiainen, H., Mäkipää, R., Reinikainen, A. & Tonteri, T. 2008: Metsätyypit – opas kasvupaikkojen luokitteluun. Metsäkustannus Oy.
- Hämet-Ahti, L., Suominen J., Ulvinen T. & Uotila P. (toim.) 1998: Retkeilykasvio, 4 p. Luonnontieteellinen keskusmuseo, Kasvimuseo. Helsinki. 656 s.

- Koskimies, P. & Väisänen, R. A. 1988: Linnustoseurannan havainnointiohjeet. 2., uusittu painos. – Helsingin yliopiston eläinmuseo, Helsinki.
- Laine, J. & Vasander, H. 2008: Suotyypit ja niiden tunnistaminen. 2.p. Metsäkustannus Oy.
- Meriluoto, M. & Soininen, T. 1998: Metsäluonnon arvokkaat elinympäristöt. Metsälehti kustannus. Tapio. 192 s.
- Mossberg, B. Stenberg, L. 2005: Suuri Pohjolan Kasvio. Kustannusosakeyhtiö Tammi. Helsinki. 928 s.
- Mullarney, K., Zetterström, D., & Svensson, L. 2010: Lintuopas. Kustannusosakeyhtiö Otava. Helsinki. 442 s.
- Rassi, P., Hyvärinen, E., Juslén, A., & Mannerkoski, I. (toim./eds.) 2010: Suomen lajien uhanalaisuus — Punainen kirja 2010. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus, Helsinki. 685 s.
- Söderman, T. 2003: Luontoselvitykset ja luontovaikutusten arviointi – kaavoituksessa, YVA-menettelyssä ja Natura-arvioinnissa. Suomen ympäristökeskuksen ympäristöopas 109, luonto- ja luonnonvarat. 196 s.

Uhanalaisuusluokat (IUCN 2010 & 2015 (linnut))

VU = vaarantunut laji

NT = silmälläpidettävä laji

LC = elinvoimainen laji

RT = alueellisesti uhanalainen laji

EU-D1 = lintudirektiivi I-liitteen laji

SV = Suomen vastuulaji

LSA = luonnonsuojeluasetuksessa mainittu uhanalainen laji (U) tai erityisesti suojeltu laji (E)

Putkilokasvit (157 lajia)

Tieteellinen nimi	Lajinimi suomeksi	lajinimi ruotsiksi	IUCN 2010/LSA
<i>Acer platanoides</i>	vaahtera	lönn	LC
<i>Achillea millefolium</i>	siankärsämö	rölleka	LC
<i>Achillea ptarmica</i>	ojakärsämö	nysört	LC
<i>Agrostis canina</i>	luhtarölli	brunven	LC
<i>Agrostis capillaris</i>	nurmirölli	rödven	LC
<i>Agrostis gigantea</i>	isorölli	storven	LC
<i>Agrostis stolonifera</i>	rönsyrölli	krypven	LC
<i>Agrostis vinealis</i>	jäykkärölli	bergven	LC
<i>Allium schoenoprasum</i> ssp. <i>schoenoprasum</i>	kallioruoholaukka	gräslök	LC
<i>Alnus glutinosa</i>	tervaleppä	klibbal	LC
<i>Anemone nemorosa</i>	valkovuokko	vitsippa	LC
<i>Angelica sylvestris</i>	karhunputki	strätta, skogspipa	LC
<i>Anthoxanthum odoratum</i>	tuoksusimake	vårbrodd	LC
<i>Anthriscus sylvestris</i>	koiranputki	hundkax	LC
<i>Aster tripolium</i>	meriasteri	strandaster	LC
<i>Athyrium filix-femina</i>	hiirenporras	majbräken	LC
<i>Atriplex prostrata</i>	isomaltsa	spjutmålla	LC
<i>Betula pendula</i>	rauduskoivu	vårtbjörk	LC
<i>Betula pubescens</i> ssp. <i>pubescens</i>	(metsä)hieskoivu	glasbjörk	LC
<i>Bolboschoenus maritimus</i>	merikaisla	havssäv	LC
<i>Calamagrostis epigejos</i>	hietakastikka	berggrör	LC
<i>Calamagrostis purpurea</i> ssp. <i>phragmitoides</i>	corpikastikka	brunrör	LC
<i>Calamagrostis stricta</i>	luhtakastikka	madrör	LC
<i>Calluna vulgaris</i>	kanerva	ljung	LC
<i>Caltha palustris</i> ssp. <i>palustris</i>	rantarentukka	kalvleka, kabbleka	LC
<i>Cardamine pratensis</i> ssp. <i>paludosa</i>	rantaluhtalitukka	kärrbräsma	LC
<i>Carex brunnescens</i>	polkusara	nickstarr	LC
<i>Carex canescens</i>	harmaasara	gråstarr	LC
<i>Carex cespitosa</i>	mätässara	tuvstarr	LC
<i>Carex demissa</i>	lännehernesara	grönstarr	RT
<i>Carex digitata</i>	sormisara	fingerstarr, vispstarr	LC
<i>Carex echinata</i>	tähtisara	stjärnstarr	LC
<i>Carex leporina</i>	jänönsara	harstarr	LC

Tieteellinen nimi	Lajinimi suomeksi	lajinimi ruotsiksi	IUCN 2010/LSA
Carex nigra ssp. juncella	tupassara	styltstarr	LC
Carex nigra ssp. nigra	jokapaikansara	hundstarr	LC
Carex pallescens	kalvassara	blekstarr	LC
Carex panicea	hirssisara	hirsstarr	LC
Carex rostrata	pullosara	flaskstarr	LC
Carex vesicaria	luhtasara	blässtarr	LC
Centaurium littorale	isorantasappi	kustarun	LC
Cerastium fontanum ssp. vulgare var. vulgare	piennarnurmihärkki	hönsarv	LC
Cirsium arvense	pelto-ohdake	äkertistel	LC
Cirsium helenioides	huopaohdake	brudborste	LC
Cirsium palustre	suo-ohdake	kärrtistel	LC
Comarum palustre	kurjenjalka	kräklöver	LC
Corallorhiza trifida	harajuuri	korallrot	RT
Dactylorhiza maculata	maariankämmekkä	Jungfru Marie nycklar	LC
Danthonia decumbens	hina	knägräs	LC
Deschampsia cespitosa	nurmilauha	tuvtätel	LC
Deschampsia flexuosa	metsälauha	krustätel	LC
Dryopteris carthusiana	metsäalvejuuri	skogsbräken	LC
Eleocharis uniglumis var. fennica	meriluikka	agnsäv	LC
Empetrum nigrum ssp. nigrum	etelänvariksenmarja	kråkbär, kråkris	LC
Epilobium palustre	suohorsma	kärrdunört	LC
Equisetum arvense ssp. arvense	isopeltokorte	vanlig åkerfräken	LC
Equisetum sylvaticum	metsäkorte	skogsfräken	LC
Eriophorum angustifolium	luhtavilla	ängsull	LC
Eriophorum vaginatum	tupasvilla	tuvull	LC
Festuca arundinacea	ruokonata	rörsvingel	LC
Festuca rubra	punanata	rödsvingel	NE
Filipendula ulmaria	mesiangervo	älggräs	LC
Fragaria vesca	ahomansikka	smultron	LC
Galeopsis bifida	peltopillike	toppdån	LC
Galium palustre ssp. elongata	isorantamatara	stor vattenmåra	LC
Galium palustre ssp. palustre	pikkurantamatara	vattenmåra	LC
Galium uliginosum	luhtamatara	sumpmåra	LC
Galium verum	keltamatara	gulmåra	VU, U
Glaux maritima	merirannikki	strandkrypa	LC
Glyceria fluitans	ojasorsimo	mannagräs	LC
Goodyera repens	yövilikka	knärot	LC
Gymnocarpium dryopteris	metsäimarre	ekbräken	LC
Hepatica nobilis	sinivuokko	blåsippa	LC
Hieracium (Oreadea)	kalliokeltano	klippfibbla	NE
Hieracium (Vulgata)	ahokeltano	hagfibbla	NE
Hieracium umbellatum	sarjakeltano	flockfibbla	NE
Huperzia selago	ketunlieko	lopplummer	LC

Tieteellinen nimi	Lajinimi suomeksi	lajinimi ruotsiksi	IUCN 2010/LSA
<i>Juncus articulatus</i> var. <i>hylandri</i>	isosolmuvihvilä	stortåg	LC
<i>Juncus effusus</i>	röyhyvihvilä	veketåg	LC
<i>Juncus filiformis</i>	jouhivihvilä	trädtåg	LC
<i>Juncus gerardii</i>	suolavihvilä	salttåg	LC
<i>Juniperus communis</i>	kataja	en	LC
<i>Lathyrus pratensis</i>	niittynätkelmä	gulvial	LC
<i>Ledum palustre</i>	suopursu	getpors, skvattram	LC
<i>Leontodon autumnalis</i>	syysmaitiainen	höstfibbla	LC
<i>Leymus arenarius</i>	rantavehnä	strandråg	LC
<i>Linnaea borealis</i>	vanamo	linna	LC
<i>Luzula multiflora</i> ssp. <i>multiflora</i>	etelännurmipiippo	ängsfryle	LC
<i>Luzula pilosa</i>	kevätpiippo	vårfryle	LC
<i>Lycopodium annotinum</i> ssp. <i>annotinum</i>	metsäriidenlieko	revlummer	LC
<i>Lycopodium clavatum</i> ssp. <i>clavatum</i>	metsäkatinlieko	mattlummer	LC
<i>Lysimachia thyrsoflora</i>	terttualpi	topplösa	LC
<i>Lysimachia vulgaris</i>	ranta-alpi	strandlysing	LC
<i>Lythrum salicaria</i>	rantakukka	fackelblomster	LC
<i>Maianthemum bifolium</i>	oravanmarja	ekorrbar	LC
<i>Melampyrum pratense</i>	kangasmaitikka	ängskovall	LC
<i>Melampyrum sylvaticum</i>	metsämaitikka	skogskovall	LC
<i>Melica nutans</i>	nuokkuhelmikkä	slokgräs, bergslok	LC
<i>Mentha arvensis</i>	rantaminttu	åkermynta	LC
<i>Molinia caerulea</i>	siniheinä	blåtåtel	LC
<i>Mycelis muralis</i>	jänönsalaatti	skogssallat	LC
<i>Myosotis scorpioides</i>	luhtalemmikki	förgätmigej	LC
<i>Myrica gale</i>	suomyrtti	pors	LC
<i>Myriophyllum spicatum</i>	tähkä-ärviä	axslinga	LC
<i>Nardus stricta</i>	jäkki	stagg	NT
<i>Ophioglossum vulgatum</i>	käärmeenkieli	ormtunga	LC
<i>Orthilia secunda</i>	nuokkotalvikki	björkpyrola	LC
<i>Oxalis acetosella</i>	käenkaali	harsyra	LC
<i>Peucedanum palustre</i>	suoputki	kärrsilja	LC
<i>Phegopteris connectilis</i>	korpi-imarre	hultbräken	LC
<i>Phragmites australis</i>	järviruoko	vass	LC
<i>Picea abies</i> ssp. <i>abies</i>	euroopankuusi	gran	LC
<i>Pinus sylvestris</i>	mänty	tall	LC
<i>Plantago major</i> ssp. <i>intermedia</i>	rantapiharatamo	strandgroblad	LC
<i>Plantago maritima</i>	meriratamo	gulkämpar	LC
<i>Poa humilis</i>	matalanurmikka	smågröe	LC
<i>Polypodium vulgare</i>	kallioimarre	stensöta	LC
<i>Populus tremula</i>	haapa	asp	LC
<i>Potamogeton filiformis</i>	merivita	trädnate	LC
<i>Potamogeton pectinatus</i>	hapsivita	borstnate	LC

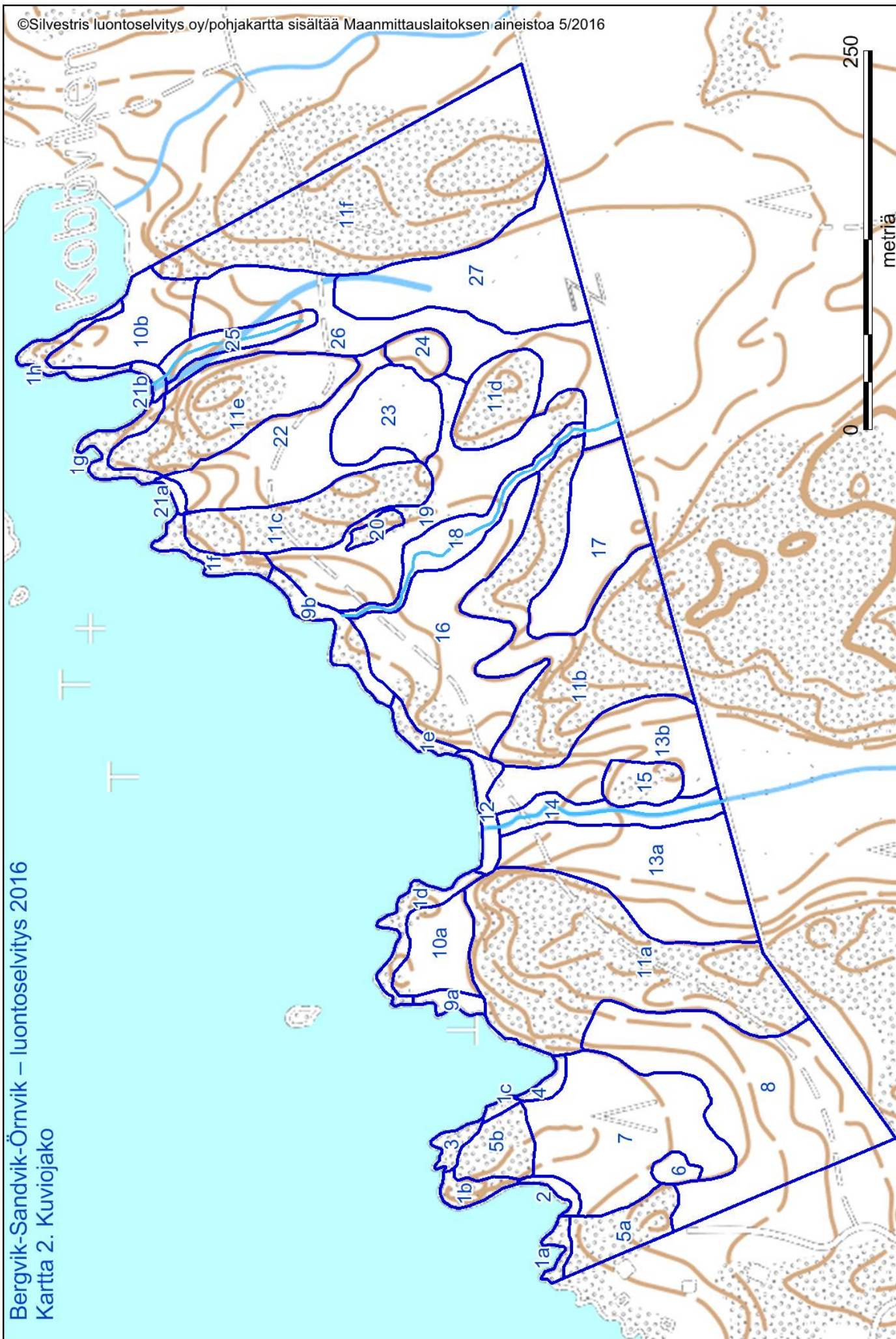
Tieteellinen nimi	Lajinimi suomeksi	lajinimi ruotsiksi	IUCN 2010/LSA
Potentilla anserina ssp. anserina	pihaketohanhikki	gåsört	LC
Potentilla erecta	rätvänä	blodrot	LC
Pteridium aquilinum	sananjalka	örnbräken	LC
Pyrola minor	pikkutalvikki	klotpyrola	LC
Ranunculus flammula	ojaleinikki	ältranunkel	LC
Rubus idaeus	vadelma	hallon	LC
Rubus saxatilis	lillukka	stenhallon, stenbär	LC
Rumex acetosa ssp. acetosa	niittysuolaheinä	ängssyra	LC
Rumex acetosella ssp. acetosella	ahosuolaheinä	bergsyra	LC
Rumex crispus	poimuhierakka	krusskräppa	LC
Sagina nodosa	nyylähaarikko	knutnarv	LC
Sagina procumbens	rentohaarikko	krypnarv	LC
Salix aurita	virpapaju	bindvide	LC
Salix caprea	raita	sälg	LC
Schoenoplectus tabernaemontani	sinikaisla	bläsäv	LC
Scutellaria galericulata	luhtavuohennokka	getnos, frossört	LC
Sedum acre	keltamaksaruoho	gul fetknopp	LC
Sedum telephium ssp. maximum	isomaksaruoho	käringkål, kärleksört	LC
Senecio sylvaticus	kalliovillakko	bergkorsört	LC
Solidago virgaurea	kultapiisku	gullris	LC
Sonchus arvensis var. maritimus	merivalvatti	klappermolke	LC
Sorbus aucuparia ssp. aucuparia	pihlaja	rönn	LC
Stachys palustris	peltopähkämö	knölsyska	LC
Stellaria graminea	heinätähtimö	grässtjärnblomma	LC
Tanacetum vulgare	pietaryrtti	renfana	LC
Taraxacum sp., sektio Ruderalia	rikkavoikukat	ogräsmaskrosor	
Trientalis europaea	metsätähti	skogstjärna	LC
Trifolium repens	valkoapila	vitklöver	LC
Tripleurospermum maritimum ssp. maritimum	merisaunio	kustbaldersbrå	LC
Vaccinium myrtillus	mustikka	blåbär	LC
Vaccinium oxycoccos	isokarpalo	tranbär	LC
Vaccinium uliginosum	juolukka	odon	LC
Vaccinium vitis-idaea	puolukka	lingon	LC
Valeriana sambucifolia ssp. salina	merivirmajuuri	strandvänderot	LC
Veronica chamaedrys	nurmitädyke	teveronika	LC
Vicia cracca	hiirenvirna	kråkvicker	LC
Viola canina ssp. canina	pikkuaho-orvokki	ängsviol	LC
Viola canina ssp. montana	isoaho-orvokki	norrlandsviol	LC
Viola riviniana	metsäorvokki	skogsviol	LC
Viola x ruprechtiana	viitaorvokki	violhybrid	NE
Zannichellia palustris	pikkuhaura	hårsärv	LC

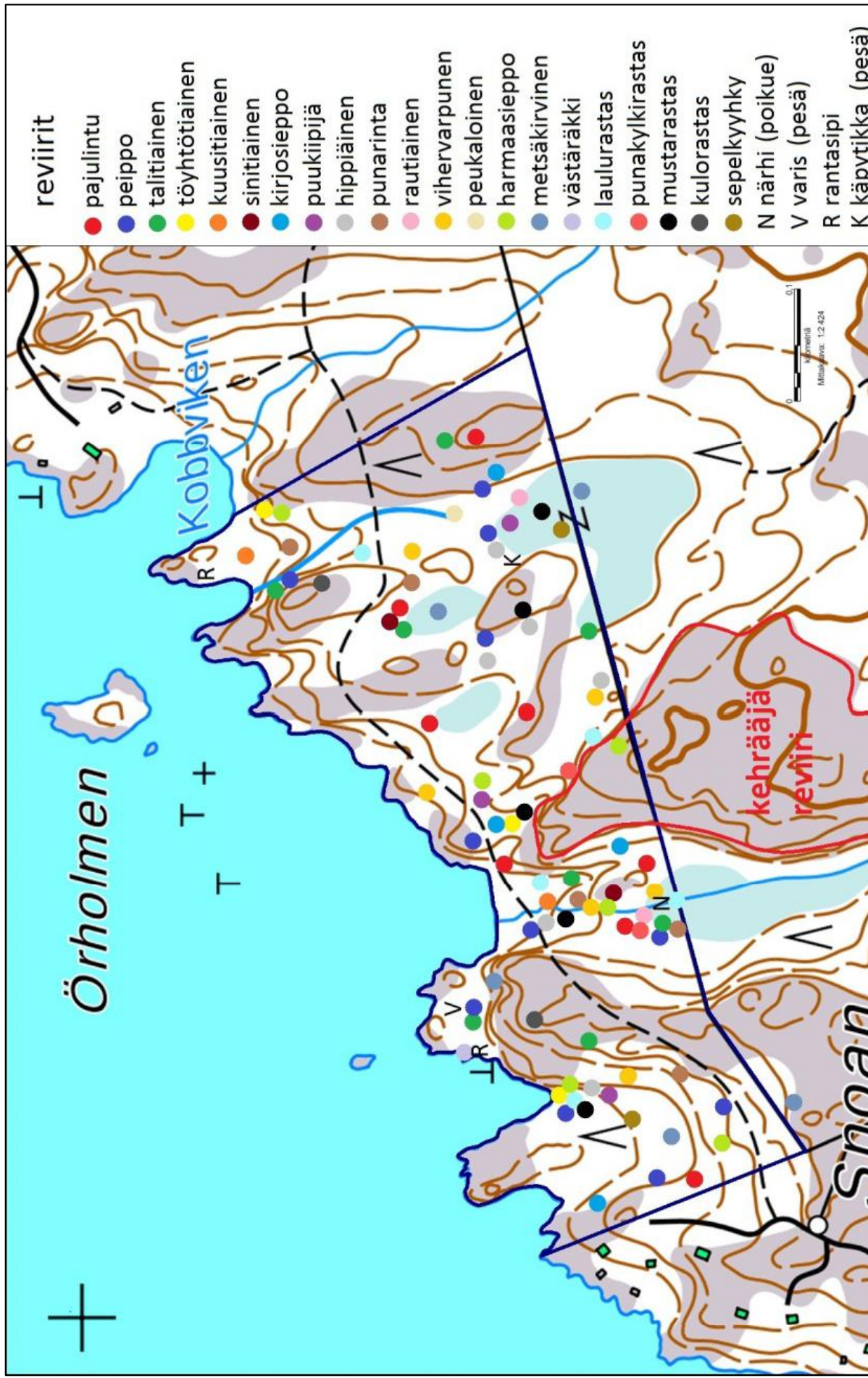
Käävät (21 lajia)

Tieteellinen nimi	lajinimi suomeksi	lajinimi ruotsiksi	IUCN 2010/IND
<i>Antrodia serialis</i>	rivikäätä	knölticka	LC
<i>Antrodia sinuosa</i>	kelokäätä	timmerticka	LC
<i>Antrodia xantha</i>	katkokäätä	citronticka	LC
<i>Cinereomyces lindbladii</i>	hopeakäätä	gråporing	LC
<i>Coltricia perennis</i>	kangaskäätä	skinnticka	LC
<i>Fomes fomentarius</i>	taulukäätä	fnöskticka	LC
<i>Fomitopsis pinicola</i>	kantokäätä	klibbticka	LC
<i>Gloeophyllum sepiarium</i>	aidaskäätä	vedmussling	LC
<i>Heterobasidion parviporum</i>	kuusenjuurikäätä		LC
<i>Inonotus obliquus</i>	pakurikäätä	sprängticka	LC
<i>Inonotus radiatus</i>	lepänkäätä	alticka	LC
<i>Phellinus ferrugineofuscus</i>	ruostekäätä	ullticka	RT, IND
<i>Phellinus igniarius</i>	arinakäätä	eldticka	LC
<i>Phellinus pini</i>	männynkäätä	tallticka	LC, IND
<i>Phellinus tremulae</i>	haavankäätä	aspticka	LC
<i>Piptoporus betulinus</i>	pökkelökäätä	björkticka	LC
<i>Postia stiptica</i>	karvas(hapra)käätä	bitterticka	LC
<i>Postia tephroleuca</i>	harmo(hapra)käätä	mjölkticka	LC
<i>Skeletocutis biguttulata</i>	valkoludekäätä	gärdselticka	LC
<i>Trametes ochracea</i>	pinovyökäätä	zonticka	LC
<i>Trichaptum abietinum</i>	kuusenkynsikäätä	violticka	LC

Linnut (43 lajia)

Tieteellinen nimi	lajinimi suomeksi	lajinimi ruotsiksi	IUCN 2015/SV/ EU-D1	pari- ri- mää- rä
<i>Actitis hypoleucos</i>	rantasipi	drillsnäppa	LC, SV	2
<i>Anas platyrhynchos</i>	heinäsorsa	gräsand	LC	0–1
<i>Anthus trivialis</i>	metsäkivinen	trädpiplärka	LC	2–3
<i>Caprimulgus europaeus</i>	kehrääjä	nattskärria	LC, EU-D1	0–1
<i>Carduelis spinus</i>	vihervarpunen	grönsiska	LC	6
<i>Certhia familiaris</i>	puukiipijä	trädkrypare	LC	3
<i>Columba oenas</i>	uuttukyyhky	skogsduva	LC	–
<i>Columba palumbus</i>	sepelkyyhky	ringduva	LC	2
<i>Corvus corax</i>	korppi	corp	LC	–
<i>Corvus corone cornix</i>	varis	kråka	LC	1
<i>Cuculus canorus</i>	käki	gök	LC	0–1
<i>Cyanistes caeruleus</i>	siniäinen	blåmes	LC	2
<i>Cygnus olor</i>	kyhmyjoutsen	knölsvan	LC	–
<i>Dendrocopos major</i>	käpytikka	större hackspett	LC	1
<i>Emberiza citrinella</i>	keltasirkku	gulspurv	LC	0–1
<i>Erithacus rubecula</i>	punarinta	rödake	LC	5
<i>Ficedula hypoleuca</i>	kirjosieppo	svartvit flugsnappare	LC	4
<i>Fringilla coelebs</i>	peippo	bofink	LC	11
<i>Garrulus glandarius</i>	närhi	nötskrika	LC	0–1
<i>Larus canus</i>	kalalokki	fiskmås	LC	–
<i>Larus marinus</i>	merilokki	havstrut	NT	–
<i>Lophophanes cristatus</i>	töyhtötiainen	tofsmes	VU	3
<i>Loxia pytyopsittacus</i>	isokäpylintu	större korsnäbb	LC, SV	0–1
<i>Motacilla alba</i>	västäräkki	sädesärka	LC	1
<i>Muscicapa striata</i>	harmaasieppo	grå flugsnappare	LC	5
<i>Parus major</i>	talitiainen	talgoxe	LC	7
<i>Periparus ater</i>	kuusitiainen	svartmes	LC	2
<i>Phoenicurus phoenicurus</i>	leppälintu	rödstart	LC, SV	0–1
<i>Phylloscopus trochilus</i>	pajulintu	lövsångare	LC	8
<i>Prunella modularis</i>	rautiainen	järnsparv	LC	2
<i>Regulus regulus</i>	hippiäinen	kungsfågel	LC	6
<i>Scolopax rusticola</i>	lehtokurppa	morkulla	LC	0–1
<i>Sylvia atricapilla</i>	mustapääkerttu	svarthätta	LC	0–1
<i>Sylvia curruca</i>	hernekerttu	ärtsångare	LC	0–1
<i>Tringa ochropus</i>	metsäviklo	skogsnäppa	LC	0–1
<i>Troglodytes troglodytes</i>	peukaloinen	gårdsmyg	LC	1
<i>Turdus iliacus</i>	punakylkirastas	rödvingetrast	LC	2
<i>Turdus merula</i>	mustarastas	koltrast	LC	5
<i>Turdus philomelos</i>	laulurastas	taltrast	LC	5
<i>Turdus viscivorus</i>	kulorastas	dubbeltrast	LC	2

Bergvik-Sandvik-Örnvik – Luontonselvitys 2016 – Liite 3 – kartta 3. Lintureviirit

Bergvik-Sandvik-Ornvik – luontoselvitys 2016
Kartta 4. Arvokartta
lakikohteet korostettu ruudutuksella
paikallisesti erittäin arvokkaat vihreällä

